

Prawodawstwo w dziedzinie zootechniki

Komisja Europejska zaproponowała skonsolidowanie do postaci jednego rozporządzenia całego obowiązującego prawodawstwa w dziedzinie zootechniki, które obejmuje hodowlę i przywóz zwierząt oraz handel nimi. W kwietniu w Parlamencie Europejskim ma się odbyć debata i głosowanie w sprawie tekstu kompromisowego uzgodnionego w toku rozmów trójstronnych.

Kontekst

Sprawnie funkcjonujący sektor [hodowli zwierząt](#) ma zasadnicze znaczenie dla produkcji zwierzęcej w UE, a jego [wartość dodaną](#) szacuje się na 1,89 mld EUR. [Prawodawstwo UE w dziedzinie zootechniki](#) ma na celu propagowanie wolnego handlu zwierzętami hodowlanymi i ich materiałem genetycznym. Obecnie struktura tego prawodawstwa opiera się na [poszczególnych gatunkach](#) (bydła, świn, koniowatych, owiec i kóz), a każdemu z nich odpowiada dyrektywa podstawowa oraz decyzje i dyrektywy szczegółowe dotyczące uznawania organizacji hodowlanych, wpisywania zwierząt hodowlanych do ksiąg hodowlanych, świadectw hodowlanych, oceny wartości użytkowej i oceny genetycznej, jak również dopuszczania do hodowli.

Wniosek Komisji

W dniu 11 lutego 2014 r. Komisja przedłożyła [wniosek](#) dotyczący rozporządzenia w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących handlu zwierzętami hodowlanymi i ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu oraz ich przywozu do Unii. Zgodnie z wnioskiem obecne zasady i przepisy w dziedzinie hodowli zwierząt zostałyby utrzymane, gdyż uważa się je za wystarczające i odpowiednie. Niemniej jednak odrębne i niemal identyczne przepisy należy połączyć i uprościć poprzez skonsolidowanie obowiązującego prawodawstwa do jednego rozporządzenia. Nadanie przepisom postaci rozporządzenia ma pomóc unikać przeszkód w handlu wynikających z różnic w transpozycji do prawa krajowego. Większą przejrzystość zapewniłoby bardziej precyzyjne brzmienie, spójna terminologia i dodatkowe definicje. W nowym rozporządzeniu znalazłyby się zasady dotyczące kontroli urzędowych, dostosowane konkretnie do sektora hodowli zwierząt, który nie jest objęty nieprzyjętym jeszcze nowym rozporządzeniem w sprawie [kontroli urzędowych](#). Proponowane rozporządzenie miałyby zastosowanie do ważnych gatunków zwierząt gospodarskich (bydła, świn, koni, owiec i kóz), podczas gdy kwestię hodowli innych gatunków można by uregulować w drodze aktów delegowanych.

Prace ustawodawcze

W październiku 2015 r. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi (AGRI) Parlamentu Europejskiego przyjęła [sprawozdanie](#) dotyczące proponowanego rozporządzenia (sprawozdawca: Michel Dantin, PPE, Francja) i postanowiła rozpocząć negocjacje międzyinstytucjonalne. Według sprawozdawcy obaj współprawodawcy kierowali się podczas rozmów trójstronnych taką samą linią polityki i większość poprawek Parlamentu została uwzględniona. Najważniejsze obawy dotyczyły konieczności ochrony zagrożonych ras oraz uwzględnienia szczególnych cech gatunków, zwłaszcza koni i mieszańców świn. W uzgodnionym tekście wzięto pod uwagę szczególne przepisy dotyczące zagrożonych ras i sektora hodowli koni. Państwom członkowskim dano możliwość niewyrażenia zgody na kolejny program w zakresie hodowli zwierząt. Przepisy dotyczące kontroli urzędowych zostały zmodyfikowane, tak aby zminimalizować obciążenia ponoszone przez hodowców. Wprowadzono więcej definicji, w tym definicję „rasy”, które to pojęcie Komisja chciała pozostawić bez definicji. Możliwość regulowania kwestii dotyczących innych gatunków w drodze aktów delegowanych została zniesiona. Rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt (jest to jego skrócony tytuł) miałyby zastosowanie do hodowli zwierząt hodowlanych gatunków bydła, świn, owiec, kóz i koniowatych

oraz handlu nimi i ich materiałem biologicznym przeznaczonym do rozrodu oraz ich wprowadzania na terytorium UE.

Porozumienie trójstronne

W grudniu 2015 r. Parlament i Rada osiągnęły [porozumienie](#) w pierwszym czytaniu. Komisja AGRI [poparła](#) tekst kompromisowy w styczniu 2016 r. Debatę i głosowanie zaplanowano na pierwszą sesję plenarną w kwietniu. Jeżeli Parlament przyjmie tekst w pierwszym czytaniu, Rada powinna zatwierdzić to stanowisko bez zmian również w pierwszym czytaniu, co oznaczałoby przyjęcie rozporządzenia. Zostałoby ono wdrożone 28 miesięcy po wejściu w życie w późniejszym terminie w 2016 r.